REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: P-619/2019-67
(spojen P-583/2023)

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E NJ E

I

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sutkinji toga suda Mariji Orošić Kranjčec kao sutkinji pojedinki, u pravnoj stvari tužitelja Ozrena Milazzia iz Zagreba, Kamenarka 28 C, OIB: 56458331656, kojeg zastupaju punomoćnice Vanja Joka Brkljačić i Ana-Marija Vegar, odvjetnice u Zagrebu protiv tuženika Addiko bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kojeg zastupa punomoćnik Toni Smrček, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 8. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, odvjetnice Ana-Marije Vegar i zamjenika punomoćnice tuženika, odvjetničkog vježbenika Vedrana Borića, 17. studenog 2026.

r i j e š i o j e

Dopuštaju se preinake tužbe učinjene na ročištu 28. ožujka 2022. te podnescima od 2. lipnja 2025. i 9. srpnja 2026. i

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 3. st. 2. Ugovora o kreditu br.: 306-1034/2004 od 23.11.2004. sklopljenog između tužitelja Milazzi Ozrena i Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. u dijelu u kojem je određeno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 548,12 CHF obračunatoj po srednjem tečaju za devize Hypo Alpe-Adria Bank d.d. važećem na dan dospijeća odnosno na dan plaćanja.

II. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 6. Ugovora o kreditu br.: 306-1034/2004 od 23.11.2004. sklopljenog između tužitelja Milazzi Ozrena i Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. u cijelosti.

III. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 2. Ugovora o kreditu br.: 306-1034/2004 od 23.11.2004. sklopljenog između tužitelja Milazzi Ozrena i Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. u dijelu u kojem je iznos kredita utvrđen u kunskoj protuvrijednosti od 99.260,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju za devize Hypo Alpe-Adria Bank d.d. važećem na dan korištenja kredita odnosno u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula.

IV. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. isplatiti tužitelju Ozrenu Milazzi iznos od 3.596,24 EUR (tritisućepetstodevedesetšest eura i dvadesetčetiri eurocenta) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. rujna 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

V. Odbija se tužbeni zahtjev za isplatom daljnjeg iznosa od 17.313,97 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (preko iznosa koji je dosuđen točkom IV. Izreke u odnosu na Ugovor o kreditu br.: 306-1034/2004 od 23.11.2004. sklopljen između tužitelja Milazzi Ozrena i Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.).

VI. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 2. Ugovora o kreditu br.: 336-99/2005 od 25.10.2005. sklopljenog između tužitelja Ozrena Milazzi i Hypo Alpe-Adria- Bank d.d. u dijelu koji glasi:

„Redovna kamata: 5,90 % (pet zarez devedeset posto) godišnja, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.

Kamata po dospijeću je promjenjiva, po stopi utvrđenoj Odlukom o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-bank d.d.“.

VII. Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 7. Ugovora o kreditu br.: 336-99/2005 od 25.10.2005. sklopljenog između tužitelja Ozrena Milazzi i Hypo Alpe-Adria- Bank d.d. u dijelu koji glasi: „Kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF na dan plaćanja, kako je određeno važećom Odlukom o kamatnim stopama banke.“

VIII. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenje da su ništetne odredbe čl. 2. i čl. 7. Ugovora o kreditu br.: 336-99/2005 od 25.10.2005. sklopljenog između tužitelja Ozrena Milazzi i Hypo Alpe-Adria- Bank d.d. u preostalom dijelu (povrh navedenih u toč. VI. i VII. izreke ove presude).

IX. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenje da je ništetna odredba čl. 1. Ugovora o kreditu br.: 336-99/2005 od 25.10.2005. sklopljenog između tužitelja Ozrena Milazzi i Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. u cijelosti.

X. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. isplatiti tužitelju Ozrenu Milazzi iznos od 43,62 EUR (četrdesettri eura i šezdesetdva eurocenta) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- 0,80 EUR od 14.04.2008.,
- 0,79 EUR od 02.05.2008.,
- 0,79 EUR od 13.06.2008.,
- 0,79 EUR od 05.07.2008.,
- 0,78 EUR od 08.08.2008.,
- 0,78 EUR od 03.09.2008.,
- 0,79 EUR od 06.10.2008.,
- 0,84 EUR od 12.11.2008.,
- 0,81 EUR od 11.12.2008.,
- 1,18 EUR od 05.01.2009.,
- 1,19 EUR od 05.02.2009.,
- 1,20 EUR od 03.03.2009.,
- 1,17 EUR od 08.04.2009.,
- 1,62 EUR od 07.05.2009.,
- 1,60 EUR od 09.06.2009.,
- 1,59 EUR od 07.07.2009.,
- 1,57 EUR od 11.08.2009.,
- 1,60 EUR od 02.09.2009.,
- 1,57 EUR od 12.10.2009.,
- 1,58 EUR od 09.11.2009.,
- 1,60 EUR od 04.12.2009.,
- 1,62 EUR od 11.01.2010.,
- 1,64 EUR od 05.02.2010.,
- 1,64 EUR od 08.03.2010.,
- 1,67 EUR od 06.04.2010.,
- 1,67 EUR od 04.05.2010.,
- 1,69 EUR od 02.06.2010.,
- 1,78 EUR od 08.07.2010.,
- 1,73 EUR od 09.08.2010.,
- 1,86 EUR od 08.09.2010.,
- 1,80 EUR od 09.10.2010.,
- 1,88 EUR od 05.11.2010.,

sve po stopi određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, a uvećanoj za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

XI. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. isplatiti tužitelju Ozrenu Milazzi iznos od 445,76 EUR (četristočetrdesetpet eura i sedamdesetšest eurocenti) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- 0,51 EUR od 24.11.2005.,
- 1,13 EUR od 12.11.2008.,
- 13,82 EUR od 05.01.2009.,
- 14,16 EUR od 05.02.2009.,
- 17,70 EUR od 03.03.2009.,
- 8,69 EUR od 08.04.2009.,
- 10,59 EUR od 07.05.2009.,
- 6,27 EUR od 09.06.2009.,
- 4,33 EUR od 07.07.2009.,
- 0,40 EUR od 11.08.2009.,
- 6,51 EUR od 02.09.2009.,
- 0,62 EUR od 12.10.2009.,
- 2,80 EUR od 09.11.2009.,
- 6,15 EUR od 04.12.2009.,
- 11,46 EUR od 11.01.2010.,
- 16,04 EUR od 05.02.2010.,
- 14,81 EUR od 08.03.2010.,
- 22,30 EUR od 06.04.2010.,
- 22,01 EUR od 04.05.2010.,
- 26,15 EUR od 02.06.2010.,
- 46,89 EUR od 08.07.2010.,
- 34,88 EUR od 09.08.2010.,
- 64,20 EUR od 08.09.2010.,
- 51,25 EUR od 09.10.2010.,
- 42,09 EUR od 05.11.2010.,

sve do 31. prosinca 2007. po stopi utvrđenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 72/02 i 153/04), od 1. siječnja 2008. po stopi određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, a uvećanoj za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

XII. Utvrđuje se da ne postoje tražbine tuženika Addiko Bank d.d. prema tužitelju Ozrenu Milazziu u iznosu od 1.366,94 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, iznosu od 1.513,29 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim

kamatama te iznosu od 562,26 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

XIII. Svaka stranka snosi svoj trošak ovog postupka.

Obrazloženje

1. Tužbom od 12. lipnja 2019. tužitelj Ozren Milazzi zatražio je donošenje presude kojom se utvrđuje ništetnost odredaba dva ugovora o kreditu (23. studenog 2004. i 25. listopada 2005.) koje je bio sklopio sa pravnim prednikom tuženika Hypo Alpe-Adria Bank d.d. kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu sa odlukom pravnog prednika tuženika te nalaže isplata novčanog iznosa na ime povrata primljenog na temelju ovih ugovornih odredaba sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Zatražio je i da se tuženiku naloži da mu naknadi trošak ovog postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. U nastavku prethodnog postupka (list 300 spisa) je zatražio i utvrđenje ništetnosti odredaba ugovora od 22. listopada 2005. kojima je ugovorena valuta CHF i valutna klauzula, a potom je tijekom glavne rasprave (list 401 spisa) zatraženu isplatu odredio u iznosima od 6.500,00 EUR i 6.000,00 EUR, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik Addiko bank d.d. podnio je odgovor na tužbu kojim se tužbenom zahtjevu usprotivio navodeći u bitnom kako smatra da su provedenom valjanom konverzijom kredita navedenih u tužbi stranke retroaktivno uredile svoja međusobna prava i obveze i da je stoga tužbeni zahtjev neosnovan, a i da neovisno o tome smatra da u tužbi navedene ugovorne odredbe nisu ništetne, da se na iste utvrđenja iz kolektivne presude ne mogu primijeniti te da je tužbeni zahtjev zastario. Predložio je tužbeni zahtjev odbiti, a tužitelju naložiti da mu naknadi trošak ovog postupka. U nastavku postupka usprotivio se proširenju tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništetnosti odredaba ugovora od 22. listopada 2005. kojima je ugovorena valuta CHF i valutna klauzula.

3. Drugom tužbom od 12. lipnja 2019. tužitelj Ozren Milazzi zatražio je donošenje presude kojom se utvrđuje ništetnost odredaba ugovora o kreditu koji je bio sklopio sa pravnim prednikom tuženika Hypo Alpe-Adria Bank d.d. 23. studenog 2024., a kojima je ugovorena valuta CHF i valutna klauzula te nalaže isplata novčanog iznosa na ime povrata primljenog na temelju ovih ugovornih odredaba sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

4. Tuženik Addiko bank d.d. podnio je odgovor i na ovu tužbu kojim se tužbenom zahtjevu usprotivio navodeći i ovdje u bitnom kako smatra da su provedenom valjanom konverzijom kredita navedenog u tužbi stranke retroaktivno uredile svoja međusobna prava i obveze i da je stoga tužbeni zahtjev neosnovan, a i da neovisno o tome smatra da u tužbi navedene ugovorne odredbe nisu ništetne, da se na iste utvrđenja iz kolektivne presude ne mogu primijeniti te da je tužbeni zahtjev zastario. Predložio je tužbeni zahtjev odbiti, a tužitelju naložiti da mu naknadi trošak ovog postupka.

5. Sud je primjenom odredaba čl. 313. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08,

57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) rješenjem od 19. rujna 2024. prethodno navedene parnice spojio radi zajedničkog raspravljanja i za iste donosi ovu zajedničku presudu.

6. Po spajanju postupaka i izvođenju dokaza vještačenjem (list 1179 spisa) tužitelj je zatražio donošenje presude kojom se utvrđuje ništetnost odredaba ugovora o kreditu od 23. studenog 2004. o valuti CHF i valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu sa odlukama pravnog prednika tuženika te nalaže isplata novčanih iznosa od 3.802,13 EUR, 4.963,39 EUR i 3.626,03 EUR na ime povrata primljenog na temelju ovih ugovornih odredaba sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Zatražio je i donošenje presude kojom se utvrđuje ništetnost odredaba ugovora o kreditu od 25. listopada 2005. o promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu sa odlukama pravnog prednika tuženika, valuti CHF i valutnoj klauzuli te nalaže isplata novčanih iznosa od 43,62 EUR i 445,76 EUR na ime povrata primljenog na temelju ovih ugovornih odredaba sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Tuženik je na to naveo da se protivi preinaci tužbenog zahtjeva, a i da smatra da je preinačeni dio tog zahtjeva zastario.

7. Tuženik je u nastavku postupka (list 1091 spisa) istaknuo prigovor radi prebijanja svojih tražbina prema tužitelju iz ugovora sklopljenog 23. studenog 2004. i to tražbine koja se odnosi na mjesečne anuitete u odnosu na koje je ugovorena promjenjiva kamatna stopa bila niža od početne, a koja iznosi 1.366,94 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te tražbine koja se odnosi na negativne razlike mjesečnih anuiteta nastalih uslijed nižeg tečaja valute CHF od početno ugovorenog, a koja iznosi 1.513,29 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama u odnosu na kredit od 23. studenog 2004.. Istaknuo je i prigovor radi prebijanja svoje tražbina prema tužitelju iz ugovora sklopljenog 25. listopada 2005. i to tražbine koja se odnosi na na negativne razlike mjesečnih anuiteta nastalih uslijed nižeg tečaja valute CHF od početno ugovorenog, a koja iznosi 562,26 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Tužitelj je postojanje ovih tražbina tuženika osporio te je istaknuo prigovor zastare istih.

8. Po dopuni vještačenja tužitelj je (list 1243 spisa) zatražio donošenje presude kojom se utvrđuje ništetnost odredaba ugovora o kreditu od 23. studenog 2004. o valuti CHF, valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu sa odlukama pravnog prednika tuženika te nalaže isplata novčanih iznosa od 3.596,24 EUR, 3.802,13 EUR, 4.963,39 EUR, 4.922,42 EUR i 3.626,03 EUR na ime povrata primljenog na temelju ovih ugovornih odredaba sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Zatražio je i donošenje presude kojom se utvrđuje ništetnost odredaba ugovora o kreditu od 25. listopada 2005. o promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu sa odlukama pravnog prednika tuženika, valuti CHF i valutnoj klauzuli te nalaže isplata novčanih iznosa od 43,62 EUR i 445,76 EUR na ime povrata primljenog na temelju ovih ugovornih odredaba sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Naveo je da postavlja i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim u odnosu na ugovor o kreditu od 23. studenog 2004. traži utvrđenje ništetnosti istih odredaba te isplatu novčanog iznosa od 3.596,24 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te utvrđenje ništetnosti istih odredaba ugovora o kreditu od 25. listopada 2005. i isplatu novčanih iznosa od 43,62 EUR i 445,76 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Tuženik je i na to naveo da se protivi preinaci tužbenog

zahtjeva, a i da smatra da je preinačeni dio tog zahtjeva zastario kao i da osporava osnovanost zahtjeva isplate kamata na kamatu.

9. Tužitelj je na ročištu 28. ožujka 2022. (list 300 spisa) te podnescima od 2. lipnja 2025 (list 1179 spisa) i 9. srpnja 2026. (list 1243 spisa) tužbeni zahtjev za utvrđenjem i isplatom preinačio u smislu odredaba čl. 191. st. 1. i 2. ZPP-a, a ovaj je sud stava da je sve te preinake valjalo dopustiti jer je tužitelj svoj preinačeni zahtjev za isplatom postavio u skladu sa nalazom i mišljenjem sudskog vještaka izrađenim u ovom postupku i tako zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe i stoga bez svoje krivnje tek tijekom glavne rasprave, a i iz iste činjenične osnove zbog čega se tuženik ovim preinakama i nije mogao protiviti dok je dopuštanje ovih preinaka kao i preinake zahtjeva za utvrđenjem, koju je tužitelj učinio prije zaključenja prethodnog postupka, prema ocjeni ovog suda svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Stoga je primjenom odredaba čl. 190. st. 1., 2. i 3. i čl. 191. st. 1. i 2. ZPP-a riješeno kao u izreci.

10. Zahtjev, pak, tužitelja koji isti naziva eventualno kumuliranim (list 1243 spisa) već je obuhvaćen prvopostavljenim zahtjevom za isplatu novčanih iznosa od 3.596,24 EUR, 3.802,13 EUR, 4.963,39 EUR, 4.922,42 EUR i 3.626,03 EUR u odnosu na kredit od 23. studenog 2004. te iznosa od 43,62 EUR i 445,76 EUR u odnosu na kredit od 25. listopada 2005., sve sa pripadajućim zateznim kamatama pa se stoga zapravo niti ne radi o eventualnoj kumulaciji u smislu čl. 188. st. 2. ZPP-a (u većem je sadržano manje, a odbijanje prvopostavljenog i prihvaćanje eventualno kumuliranog zahtjeva bi sadržajno bilo međusobno proturječno), zbog čega je sud ovom presudom odlučivao samo o osnovanosti zahtjeva za isplatom ukupnih iznosa od 20.910,21 EUR i 489,38 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama, čime su obuhvaćeni svi zahtjevi tužitelja u ovoj parnici.

11. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u preslike ugovora (list 8 do 22, 37 do 41, 412 do 426, 948 do 952, 1012 do 1016, 1030 i 1031 spisa), preslike izvadaka (list 23 do 25, 427 i 428 spisa), preslike otplatnog plana (list 26 do 36, 42 i 43, 337 do 339, 342 do 345, 363 do 373, 386 do 389, 968 do 975, 997, 1007 do 1011, 1021 do 1027, 1034 do 1039 spisa), preslike zahtjeva (list 45 i 46 spisa), preslike dopisa (list 48, 1018 do 1020 spisa), preslike sudskih odluka (list 76 do 106, 112 do 130, 157, 163 do 171, 185 do 218 do 276, 469 do 474 do 551, 664 do 710, 907 do 942, 953 do 961, 1191 do 1211, 1256 do 1285 spisa), preslike članaka (list 107 do 111, 139 do 154, 158 do 162, 553 do 601, 741 do 901 spisa), presliku mišljenja (list 131 do 138, 711 do 725 spisa), preslike izračuna (list 155 i 156, 302 do 308, 334 do 336 spisa), presliku podneska (list 277 do 283 spisa), presliku izjave (list 310 do 312, 726 do 730 spisa), preslike pregleda prometa (list 340 i 341, 346 do 362, 378 do 385, 977 do 995 spisa), preslike specifikacija uplata (list 376 i 377, 996, 999 do 1003 spisa), presliku studije (list 602 do 663 spisa), presliku prihvata (list 976 i 1032 spisa), presliku obavijesti (list 1005 spisa), presliku popisa uplata (list 1028 i 1029 spisa) i presliku informacija (list 1033 spisa), saslušao je svjedoka Damira Huserika (list 397 spisa), saslušao je tužitelja Ozrena Milazzia (list 398 i 399, 965 spisa) te je proveo vještačenje po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću (list 1054 do 1078, 1216, 1218, 1225 do 1227 spisa).

12. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

13. Slijedom navoda stranaka tijekom postupka sud nalazi da je među istima sporno jesu li odredbe ovdje predmetna dva ugovora o kreditu (od 23. studenog 2004. i 25. listopada 2005.), a kojima je određeno da je pravni prednik tuženika ovlašten izvršiti promjenu kamatne stope (čl. 6. Ugovora od 23. studenog 2004. i čl. 2. Ugovora od 25. listopada 2005.), a tužitelj obvezan kredit otplatiti u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF na dan dospijeća (čl. 3. st. 2. i dio čl. 7., pobliže označeni u izreci ove presude), uslijed sudskim presudama utvrđene povrede tuženika propisa zaštite potrošača u smislu odredbe čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 125/07, 79/09, 89/09; dalje ZZP), ništetne u smislu odredbe čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11; dalje ZOO).

14. Ovaj sud je stava da su ove ugovorne odredbe o promjeni kamatne stope jasne i lako uočljive, no ne i razumljive. Naime, istima je nedvojbeno određeno da visina kamatne stope ovisi isključivo o odluci pravnog prednika tuženika kao kreditora, no ne i koje će kriterije kreditor pri donošenju navedene odluke primijeniti niti koji su parametri za donošenje ove odluke, a obzirom je riječ o bitnim sastojcima predmetnog ugovora koji ovako ovisi isključivo o odluci jednog ugovaratelja te za drugog ugovaratelja bez precizno određenih uvjeta za koju se veže promjena kamatne stope, ove odredbe uzrokuju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužitelja jer dovode do situacije da kreditor kao vjerovnik jednostrano određuje obvezu tužitelja kao dužnika koji promjenu ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može niti provjeriti jer nema nikakvih jasnih kriterija. Pravni prednik tuženika je ovakvim odredbama potpuno izbjegao utjecaj druge ugovorne strane na cijenu što je prema stavu ovog suda suprotno odredbi čl. 247. ZOO-a koja propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora, a uvažavajući odredbu 269. st. 2. ZOO-a kojom je propisano da ovaj bitan sastojak ugovora istim mora biti određen ili barem odrediv, u situaciji kada se ista određuje isključivo prema odluci tuženika pa tako jednostrano i bez unaprijed formuliranog čvrstog kriterija za promjenu, sud nalazi i da su ovakve odredbe nedvojbeno protivne načelu savjesnosti i poštenja propisanom čl. 4. ZOO-a (ovako i VTSRH u presudi i rješenju poslovni broj Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. godine).

15. Valja pri tome reći da nepostojanje propisa koji bi nalagao pravnom predniku tuženika da u ugovoru o kreditu precizno utvrdi uvjete promjenjivosti kamatne stope u trenutku sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, istome nije dao ovlaštenje kamatnu stopu, a time i visinu obveze tužitelja, mijenjati jednostrano i po svom nahođenju već ukazuje na to da je pravni prednik tuženika upravo u svom interesu i iskoristivši činjenicu da nije bilo propisa koji mu je to nalagao, kao banka tužitelju kao potrošaču nametnuo ugovornu odredbu koja ga je stavila u neravnopravan položaj i koja je uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača, a što je ponovno u suprotnosti s načelom savjesnosti i poštenja.

16. Valja reći i da je ugovor o kreditu dvostrani pravni posao za kojeg vrijede i ostala temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u

obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbe i načelo zabrane zlouporabe prava, a da su predmetne sporne odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi suprotne i navedenim načelima obveznog prava jer je njima tužitelj kao korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj u odnosu na banku kao trgovca obzirom je na temelju istih jedino mogao znati kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, no ne i procijeniti kolika će kamata bili u budućem kreditnom razdoblju, a tuženik tijekom ovog postupka prema ocjeni suda nije dokazao da je tužitelju objasnio način utvrđivanja kamatne stope odnosno parametre koji utječu na njezino formiranje tijekom trajanja ugovorenog kreditnog razdoblja na temelju kojih bi tužitelj mogao predvidjeti učinke koji će za njega nastupiti u budućnosti obzirom to ne proizlazi iz sadržaja isprava koje je sudu dostavio i predložio čitati, a saslušan kao svjedok na njegov prijedlog Damir Huserik je prema ocjeni suda iskazao jasno i uvjerljivo upravo suprotno, da je kao zaposlenik tuženika u procedurama sklapanja kredita poput predmetnih klijentima objašnjavao osnovne odredbe ugovora, no bez ulaženja u dubinu, a za kamatu spominjao samo da je promjenjiva te za valutu da nije uobičajena dok je saslušan kao stranka tužitelj Ozren Milazzi prema ocjeni suda jasno, životno i stoga uvjerljivo iskazao da mu rizici vezani uz kamatnu stopu nisu bili naglašeni, da mu je dano šturo objašnjenje ugovornih odredaba i da je ponuda kredita izgledala marketinški dobro, da mu je rata bila povoljna, no da mu nitko nije govorio da poslije neće više biti tako, koji iskaz potvrđuje propust pravnog prednika tuženika da tužitelja informira kako je prethodno navedeno.

17. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 04. srpnja 2013. utvrđena je ništetnost jednostrano promjenjive kamatne stope, a ta je presuda Trgovačkog suda potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda poslovni broj Pž-7129/13 od 13.06.2014. dok je presuda Visokog trgovačkog suda poslovni broj Pž-7129/13 potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/14. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 04. srpnja 2013. utvrdila je nepoštenim i ništetnim i odredbe ugovora koje se odnose na valutnu klauzulu uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Ova presuda potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda poslovni broj Pž-6632/17 od 14.06.2018. te presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2221/18 od 03.09.2019., pa je tako Vrhovni sud Republike Hrvatske ovom presudom u cijelosti potvrdio ranija utvrđenja iz spora kolektivne pravne zaštite o tome kako su banke ugovorile nepoštenu i ništetnu odredbu o valuti švicarski franak, čime je spor kolektivne pravne zaštite pravomoćno okončan i to na način da su konačno oba bitna sastojka ugovora o kreditu i to odredba o jednostrano promjenjivoj kamati (odredba o cijeni kredita) kao i odredba o valuti švicarski franak (odredba o predmetu) utvrđene nepoštenim i ništetnim. Predmetni su ugovori utvrđenje ništetnosti čijih odredaba traži tužitelj zaključeni upravo u razdoblju na koje se odnosi presuda Trgovačkog suda u Zagrebu donesena povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u spisu broj P-1401/2012, a kojom presudom je utvrđeno da su ništetne i nepoštene odredbe ugovora kojima je valuta glavnice vezana za protuvrijednost švicarskog franka, a takva presuda veže sve sudove u Republici Hrvatskoj dok tuženik u ovom sporu ničim nije dokazao da sadržaj ovih ugovora ne odgovara sadržaju ugovora o kreditu koji su bili predmet prethodno navedenih presuda pri čemu valja naglasiti da nije dokazao da je tužitelj stan i automobil koje je novcem od predmetnih kredita kupio za osobne potrebe stanovanja i prijevoza, a kako je prema ocjeni ovog suda jasno,

logično, životno i stoga uvjerljivo saslušan kao stranka iskazao, koristio u sklopu kakve trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti te stoga ne kao potrošač u smislu odredaba Zakona o zaštiti potrošača.

18. Slijedom svega navedenog sud je nedvojbeno utvrdio da su u smislu odredbi čl. 270. st. 1., čl. 272. st. 1. i konačno čl. 322. st. 1. ZOO-a odredbe predmetnih ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi (čl. 6. ugovora od 23. studenog 2004. i čl. 2. ugovora od 25. listopada 2005.) i valutnoj klauzuli (čl. 3. st. 2. ugovora od 23. studenog 2004. i dio čl. 7. ugovora od 25. listopada 2005.) ništetne pri čemu valja istaknuti kako potrošači i nakon sklopljenog dodatka o konverziji po odredbama ZID ZPK/15 imaju pravni interes i mogu zahtijevati utvrđenje ništetnosti osnovnog ugovora o kreditu (tako i VSRH u Rev-2868/2018-2 od 12.02.2019.).

19. Slijedom utvrđenog, a primjenom odredbe čl. 323. st. 1. istog zakona osnovanim je ocijenjen zahtjev tužitelja da mu tuženik vrati iznos koji je na ime povećanja anuiteta otplate kredita od 25. listopada 2005., a temeljenog na pravu pravnog prednika tuženika ugovorenog ništetnim odredbama predmetnih ugovora isplatio i to u iznosima od 43,62 EUR i 445,76 EUR koji, pak, jasno proizlaze iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Darka Prpića od 24. travnja 2025. (list 1054 do 1078 spisa), a koji je sud ocijenio jasno, detaljno i logično obrazloženim te stoga vjerodostojnim uvažavajući i da stranke pravilnosti ovog izračuna nisu prigovorile.

20. Primjenom odredaba čl. 1115. te čl. 29. st. 1. ZOO-a osnovanim je ocijenjen i zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati zakonske zatezne kamate na prethodno naveden iznos isplate i to tekuće od datuma preplate svakog pojedinog preplaćenog anuiteta predmetnog kredita, a koji datumi anuiteta također proizlaze iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Darka Prpića koji je sud i u tom dijelu ocijenio jasno, detaljno i logično obrazloženim te stoga vjerodostojnim uvažavajući i da stranke utvrđenjima vještaka ovih datuma anuiteta nisu prigovorile te prethodno navedeno nedvojbeno utvrđenje iz pravomoćne presude koja je donesena u parničnom postupku apstraktne zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača o nesavjesnom postupanju tuženika prilikom predmetnog ugovaranja, a time i nesavjesnom stjecanju pojedinih iznosa anuiteta. Tužitelju su ove kamate dosuđene po stopi propisanoj odredbama čl. 29. st. 2. važećeg ZOO-a.

21. Aneksom predmetnog ugovora o kreditu od 23. studenog 2004. (list 948 do 950 spisa) tužitelj i pravni prednik tuženika su na temelju odredbi ZID ZPD/15 izvršili konverziju na način da je valutna klauzula kredita izmijenjena iz CHF u EUR, pri čemu se na temelju zakona smatra da je konverzija izvršena sa danom 30. rujna 2015. Takvom konverzijom položaj tužitelja se retroaktivno izjednačio sa položajem u kojem bi se nalazio da je od početka kod iste banke podigao odgovarajući kredit sa valutnom klauzulom u EUR - usporediv po datumu isplate kredita, vrsti tečaja, kamatnoj stopi, namjeni i roku otplate. Tužitelj u ovoj parnici nije tvrdio da je pravni prednik tuženika konverziju proveo na način koji nije u skladu sa prisilnim odredbama ZID ZPK/15 zbog čega sud zaključuje da je u konkretnom slučaju konverzija provedena pravilno.

22. O restitucijskim pravima potrošača koji su izvršili konverziju u skladu sa odredbama ZID ZPK/15, a čiji ugovori o kreditu su sadržavali ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF, Vrhovni sud

Republike Hrvatske je u odluci proširenog vijeća posl. br. Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. zauzeo sljedeće pravno shvaćanje: „Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren sa valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit sa valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljenog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljenog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja preplate utvrđene u konverziji“.

23. Prema tome, obzirom na konverziju koja je provedena po odredbama ZID ZPK/15, tužitelj uslijed ništetnosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli iz predmetnog ugovora o kreditu od 23. studenog 2004. ima pravo samo na zatezne kamate na preplaćene iznose mjesečnih anuiteta zbog ovih ništetnih ugovornih odredaba, koje zatezne kamate su tekle od dana preplate svakog pojedinog anuiteta pa do 30. rujna 2015..

24. Sudski je vještak Darko Prpić u svom nalazu i mišljenju od 9. lipnja 2026. (list 1225 do 1227 spisa) izračunao da zatezne kamate na preplaćene iznose mjesečnih anuiteta zbog ovdje predmetnih i prethodno utvrđenih ništetnih ugovornih odredaba ugovora od 23. studenog 2004. i to od dana svakog pojedinačnog plaćanja pa do 30. rujna 2015. iznose ukupno 3.596,24 EUR, a sud je i ovaj nalaz i mišljenje ocijenio jasno, logično i uvjerljivo obrazloženim i stoga vjerodostojnim uvažavajući i da stranke pravilnosti ovog izračuna također nisu prigovorile.

25. Slijedom navedenoga, a polazeći od pravnog shvaćanja proširenog vijeća VSRH iz odluke Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026., sud utvrđuje da tužitelj uslijed prethodno utvrđene ništetnosti ugovornih odredaba iz ugovora o kreditu od 23. studenog 2004. nakon izvršene konverzije ima pravo na isplatu daljnjeg iznosa 3.596,24 EUR koji iznos predstavlja zatezne kamate na stvarnu preplatu izražene u apsolutnom iznosu, a koje su obračunate od svake pojedinačne preplate pa do 30. rujna 2015..

26. U skladu sa odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a na iznos neisplaćenih (zateznih) kamata mogu se zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. Tužba u ovom predmetu je podnesena 12. lipnja 2019. pa stoga tužitelj na navedeni obračunati iznos zatezne kamate od 3.596,24 EUR ima pravo na daljnju procesnu kamatu od 12. lipnja 2019. do isplate.

27. Slijedom svega navedenoga sud je osnovanim ocijenio tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 3.596,24 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 12. lipnja 2019. do isplate, a valja reći i da time tužitelju nije dosuđeno nešto drugo niti više od onoga što je u ovom predmetu utužio obzirom je u ovoj parnici kao potrošač zahtijevao punu (maksimalnu) novčanu restituciju zbog ništetnih ugovornih odredaba zajedno sa zateznim kamatama na onaj novčani iznos koji mu pripada po osnovi restitucije, a sud je po službenoj dužnosti primjenjivao materijalno pravo u okviru činjeničnih navoda tužitelja i unutar granica postavljenog tužbenog zahtjeva.

28. Imajući u vidu pravno shvaćanje proširenog vijeća VSRH iz odluke Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. tužbeni je zahtjev ocijenjen neosnovanim za preostali iznos od 17.313,97 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama (razlika do tzv. pune restitucije) pa ga je u tom dijelu valjalo odbiti.

29. Konačno valja reći da je prema stavu ovog suda prigovor tuženika da je utuženo, a prethodno utvrđeno kao osnovano potraživanje tužitelja iz oba predmetna ugovora zastarjelo neosnovan. Naime, iako je, kako je prethodno utvrđeno, obveza tuženika vratiti tužitelju neosnovano stečene dijelove plaćenih anuiteta, upravo uslijed nesavjesnog postupanja njegovog pravnog prednika prilikom ugovaranja, počela teći već danom stjecanja istih, zastarni je rok od pet godina, propisan odredbom čl. 225. ZOO-a (koji je isticao u ovom slučaju 30. travnja 2012.), podnošenjem tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava Trgovačkom sudu u Zagrebu (čl. 502. a ZPP-a) u travnju 2012. godine, o kojoj je odlučeno presudom poslovni broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine, prema stavu ovog suda prekinut u smislu odredbe čl. 241. ZOO-a te je isti kako je propisano odredbom čl. 245. st. 1. i st. 3. ZOO-a, ponovno počeo teći tek donošenjem pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine u odnosu na tražbinu preplate s osnova ništetne ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope, a donošenjem pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6632/17 dana 14. lipnja 2018. u odnosu na tražbinu preplate s osnova ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, kojim presudama je ovaj spor okončan, a koje presude svojim pravomoćnim utvrđenjem povrede tuženika propisa zaštite potrošača sukladno odredbi čl. 502. c. ZPP-a vežu i ovaj sud. Tužitelj je tako predmetne tužbe podnesene 12. lipnja 2019. podnio prije isteka nanovo započetog tijeka zastarnog roka od pet godina, propisanog odredbom čl. 225. ZOO-a. U zastari nije ni preinačeni (povišeni) zahtjev iz podnesaka od 2. lipnja 2025. i 9. srpnja 2026. jer se radi o nepravim preinakama tužbe iz iste činjenične osnove pa je do prekida zastare za cjelokupni zahtjev došlo još podnošenjem tužbe od 12. lipnja 2019. (tako i VSRH u pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici Građanskog odjela održanoj 27. svibnja 2024. pod poslovnim brojem Su-IV-123/2024-5). Ništetno, pak, ugovaranje, makar i pojedinih odredaba ugovora, predstavlja najtežu povredu javnih interesa dok je visoka razina zaštite javnih interesa izražena kroz odredbu čl. 328. ZOO-a koja propisuje da utvrđenje ništetnosti ne podliježe nikakvim zastarnim rokovima

30. Sudski je vještak Darko Prpić u svom nalazu i mišljenju utvrdio i da je tužitelj temeljem ovdje predmetnih ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli iz oba ugovora tuženiku na ime određenih mjesečnih anuiteta otplate kredita platio niže iznose od ugovorenih. Tuženikov je zahtjev, međutim, da se ovi iznosi kao njegove dospjele tražbine prema tužitelju prebiju sa tužiteljevim zahtjevom da mu isti vrati preplaćene iznose na ime ništetnih ugovornih odredaba zastario. Naime, odredbom čl. 226. st. 2. ZOO-a je propisano da anuiteti zastarijevaju u roku od tri godine od dospijeća svakog pojedinog anuiteta. Kako iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Darka Prpića proizlazi da su prethodno navedene tražbine tuženika prema tužitelju dospjele najkasnije 31. kolovoza 2015. to je njegov zahtjev za prebijanjem ove tražbine postavljen tijekom ovog postupka, a koji je pokrenut tek 2019. godine, očito postavljen po isteku zakonom propisanog roka zastare. Pri tome još valja reći i da je izjava o prijeboju kakvu je u ovoj parnici

dao tuženik (prigovor radi prebijanja) isključivo parnična radnja i to defenzivna parnična radnja koja neposredno ne proizvodi nikakav materijalno-pravni učinak te nema karakter izjave o građanskopravnoj kompenzaciji (tako i VSRH u Rev-x-966/2015-3 od 23.9.2020.) pa se na istu ne mogu primijeniti niti odredbe čl. 198. ZOO-a (čl. 339. ZOO/91). Valja, međutim, reći i sljedeće. Ništetnost odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi prema odlukama kreditora i o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF proizlazi iz njezine nepoštenosti prema potrošaču, a ne prema trgovcu. S obzirom na to da je riječ o odredbama koje je bez pregovaranja i suprotno načelu dobre vjere u ugovor unio sam trgovac, to se prirodi, sadržaju i smislu zakonske zaštite potrošača protivi tumačenje po kojem bi trgovac imao koristi od nepoštenosti ugovornih odredbi koje je sam, bez pregovaranja, unio u ugovor. Te je ugovorne odredbe diktirao sam tuženik (ovdje njegov pravni prednik) pa je na njemu da snosi posljedice uključivo i onda kad se te odredbe pozitivno odražavaju na potrošača jer potrošač u njihovu kreiranju nije sudjelovao. Kod tzv. negativnih razlika potrošač je platio anuitet po onom tečaju i onoj kamatnoj stopi kojeg je u njegovu korist promijenila sama banka. Stoga po toj osnovi tuženik kao trgovac ne može imati nikakvo potraživanje prema tužitelju kao potrošaču (ŽS Varaždin Gž-1127/2025 od 08.10.2025.).

31. Odredbama čl. 2. predmetnog ugovora od 23. studenog 2004. i čl. 1. predmetnog ugovora od 25. listopada 2005. određena je visina iznosa kredita u kunskoj protuvrijednosti prema tečaju CHF na dan dobivanja (korištenja) kredita, koje je pravni prednik tuženika isplatio tužitelju. Iste prema stavu ovog suda ne uzrokuju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača jer određuju obvezu pravnog prednika tuženika (a ne tužitelja), a kako je iznos kredita bitan sastojak ugovora o kreditu to bez naznačene visine kredita taj pravni posao ne može postojati. Tužitelj niti ne navodi razloge iz kojih bi ove odredbe bile ništetne, a takvo utvrđenje ne proizlazi niti iz presuda donesenih u postupku zaštite kolektivnih prava i interesa pa je slijedom navedenog tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti ovih ugovornih odredaba ocijenjen neosnovanim. Odredbama čl. 2. i 7. predmetnog ugovora od 25. listopada 2005. kojima je uređena interkalarna kamata i određeno da je korisnik kredita upoznat sa efektivnom kamatnom stopom te da mu je uručena otplatna tablica, određeno dospijeće anuiteta i iznosi određeni u planu otplate prema stavu ovog suda same po sebi ne uzrokuju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača obzirom su upravo interkalarna kamata i anuiteti prema planu uručenom tužitelju u vrijeme sklapanja ovih ugovora bili bez utjecaja prethodno utvrđenih ništetnih ugovornih odredaba na iste pa je tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti i ovih ugovornih odredaba ocijenjen neosnovanim.

32. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u toč. I. – XII. izreke ove presude.

33. Tužitelj je u ovom sporu u smislu odredaba čl. 154. st. 2. ZPP-a uspio u manjoj mjeri od tuženika obzirom je kvalitativno i kvantitativno uspio sa 42,87 % svojih zahtjeva (66,66 % pravna osnova - četiri od šest zahtijevanih utvrđenja ništetnih ugovornih odredaba i 19,09 % visina), a tuženik tako u većoj mjeri, sa 57,13 % tog zahtjeva. Obzirom na takav djelomičan uspjeh stranaka u sporu, doslovnom primjenom čl. 154. st. 2. ZPP-a tuženik ne bi bio dužan tužitelju naknaditi nikakve troškove postupka već bi tužitelj bio dužan njemu naknaditi troškove postupka, iako u

značajno sniženom postotku (14,26 % njegovih troškova postupka). Ovakav kvantitativan uspjeh tuženika u ovom sporu odnosi se, međutim, valja istaknuti, isključivo na ugovor o kreditu koji je konvertiran (tužitelji je sa visinom zahtjeva u odnosu na nekonvertirani kredit u cijelosti uspio) dok tuženik, pak, uopće nije uspio sa svojim zahtjevom za utvrđenje njegovih tražbina prema tužitelju i prebijanja istih sa utuženim tražbinama tužitelja. Ovaj sud je stoga stava da stranke ovog postupka u smislu odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a trebaju svaka sama snositi svoj trošak ove parnice. Naime, pitanje obeštećenja potrošača nakon konverzije kredita poput ovdje predmetnog bilo je podložno tumačenju sudova jer u trenutku podnošenja ove tužbe o tome nije postojala ustaljena sudska praksa pa tužba s restitucijskim zahtjevom za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz tog ugovora o kreditu nije bila očito neosnovana i lišena svakog izgleda za uspjeh, iako je tužitelju u konačnici ovaj zahtjev dosuđen samo djelomično. Zbog toga određivanje financijskog tereta tužitelju nakon završetka postupka u obliku odluke o troškovima postupka uz primjenu članka 154. stavak 2. ZPP-a prema stavu ovog suda nije spojivo s njegovim pravom na pristup sudu kao sastavnicom ustavnog i konvencijskog prava na pošteno suđenje. Drugačijim tumačenjem, a obzirom i na ovdje predmetne ništetnosti utvrđene u odnosu na oba ugovora, sud bi potrošače ustvari odvraćao od traženja sudske zaštite prema trgovcima što bi bilo protivno pravilima javnog poretka kojima se osigurava visoki stupanj zaštite potrošača. Osim toga, na taj način bi trgovac, makar posredno, u konačnici ostvario korist od toga što je potrošaču nametao ništetne ugovorne odredbe što je bez daljnjeg neprihvatljivo i protivno sustavu zaštite potrošača jer trgovac nikakvu korist od nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi ne smije imati, naime jedino na taj način se trgovca odvraća od nametanja nepoštenih ugovornih odredbi potrošačima za ubuduće (tako i odluke Suda EU u predmetu C-224/2019 (Caixabank) i predmetu C-154/2015, C-307/2015, C-308/2015 (Gutierrez Naranjo i dr.). Stoga je odlučeno kao u toč. XIII. izreke ove presude.

U Zagrebu, 17. studenog 2026.

Sutkinja:
Marija Orošić Kranjčec

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu pismeno u četiri (4) istovjetna primjerka u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka

pisanog otpravka ove presude, a o njoj odlučuje županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:
1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30890-32c4b**

Kontrolni broj: **0cac8-cafb3-86b6e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.